

Выходитъ во Львовѣ ѿ Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ святыхъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ „Библіотека наїзномъ, поїздомъ“ выходить по з печат аркушъ кождого 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця. Редакція і Адміністрація підъ № 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застеженіе Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣлъ одній строчки печатної, въ рубр. „Надблатане“ по 20 кр. а. в. Рекламації неопечатаній вольнѣй бѣлъ порта. Представу и ініциативу приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Віднії Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Endolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. I. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Haas. Въ Ростові Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, поштові уряды и Газета Бюро В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул., д. Ралли 9.

До Вп. нашихъ Читателѣвъ!
Дуже просимо нашихъ Вп. Читателѣвъ доносати намъ о неправильностяхъ, надъужихъ и насилияхъ при правыборахъ и выбо-рахъ. Зъ деякихъ сторонъ мы вже одержали такій донесенія, але коли-бѣ дещо харктеристичнаго було въ нихъ поминено, то просимо о доповненії.

Зъ рѣжнихъ сторонъ доходить насъ вѣсти о арештованияхъ рускихъ выборцівъ. Про-сими достести намъ зъ кождого выборчого по-вѣта, колько и якихъ арештовано выборцівъ въ хто, коли и за що ихъ арештували.

Редакція „Дѣла“.

Телеграмы „Дѣла“.
Стрый днія 6 л. червня. Порозумѣвшися съ Вп. Выборцами зъ Дрогобича и Самбора, івашанський комитетъ выборчій въ Стрію по-ставивъ дра Іларія Бачицьскаго зъ Стрія, яко свого кандидата на тѣ мѣста до рады дер-жавної и упрашає всѣхъ, котрымъ дорога честь свого народу, подоптана въ такъ пе-годный способъ п. Гавзлеромъ під часъ дебаты бюджетової зъ 25 лютого 1882 року, чтобы голоси свои отдали на дра Іларія Бачиць- скаго, честного руского патріота.

Розъясняється!

Розъясняється съ кождымъ днемъ що-разъ більше причина нашого упадку при выборахъ до рады державної. Справодзанія, які мы по-чали мѣстити въ нашої часописи, открываютъ заслону и показують намъ въ правдивомъ освѣтленію образъ выборцівъ съ сценами ефек-тными, дикими... Приглядаячись тому образо-ви, мимоволѣ приходять намъ на думку слова поета:

Боже, що за давній свѣтъ,
Що за переверты, —
Чи сміятись, чи жалѣть,
Чи просити смерти?...

Справдѣ, такихъ „переверты“, якихъ дожи-ла Галицка Русь при сихъ выборахъ, не пе-реживала ще нѣколи.

Ось въ окрузѣ Золочевѣ-Перемышляни, якъ бачимо зъ надблатаного памъ справодзанія

Дѣло

и якъ чуемо зъ усть паочихъ свѣдківъ, звести свое войско тая нова коменда, — се-мимо всѣхъ якихъ нелегальностей — де-факто выбрали посломъ сов. Лон-гінъ Рожанковскій. При першому голо-сованію одержавъ більшій въ Золочевѣ о 48 голо-сами, а въ Перемышлянахъ о 4 голоси біль-ше, анжѣль ему комісія (польско-жидовска) почислила, мавъ отже de facto 4 голоси більше бѣль гр. Т. Сгадницкого. Тымчасомъ 52 голоси ему уневажено и заряджено другій выборъ, коли выборці, певши вже резуль-тату, почали розходитись. Якъ переведено той другій выборъ, — се не перомъ списане чи-тати, а треба чути зъ усть самыхъ очевид-цівъ.

Ось въ окрузѣ Бережаны-Подгайцѣ-Ро-гатишъ, якъ бачимо зъ умвщенихъ въ пынѣш-кимъ числѣ нашої часописи справодзанія, де-факто выбрали посломъ дра Дамянъ Савчакъ. Тымчасомъ передъ свѣтломъ яв-ляється посломъ — гр. Романъ Потоцкій.

А опѣ що дѣєся въ выборчомъ окрузѣ Долина-Калушъ-Бѣбрка! Той округъ представ-ляє собою безперечно найдраматичнішу групу въ образѣ посѣдніхъ выборцівъ. Тутъ паде кандидатъ руского комитету, любимецъ народа, мужъ поважний, съ значеньемъ политичнімъ, заступникъ предсѣдателя спільногого цен-трального комитету, — паде черезъ пар-тійну зависість! И що найсумнійше, таї зависість партійна дотыкає имінно того чоловѣ-ка, котрий доси все и всюди являється съ о-ливною вѣткою згоды мѣжъ Русинами въ дѣ-лахъ загальнно-народныхъ... Факти и цифри до-тыхачаї округа Долина-Калушъ-Бѣбрка показу-ють, що мимо пресії урядової и митрополи-чої, бувъ можливий выборъ кандидата руско-го комитету, проф. Юліана Романчука, ко-ли бѣ не зависість партійна, коли бѣ священики належачі до партії старихъ, не були попи-ралі кандидата польского комитету, о. Сѣн-галевича. Поступокъ сей характеризує досад-но банкротство моральне той партії, крайній розкладъ єї організму... Оно й не диво. Пред-ставителії єї не суть пынѣвже люде яконоспова-ги, заслуги, прожитога въ праці вѣку... Тіи люде по волі чи по неволі пішли „въ отставку“.. а войско ихъ перешло підъ коменду новихъ штабсь-офіцирівъ... А па якій дороги може

звестіи при выборахъ въ Долинѣ-Калуші-Бѣбрцѣ. Не куды инде, якъ на дороги поль-скогого центрального комитету и кс. Калинкі... Боже, що за „переверты“!

Противъ „перевертівъ“ при актахъ вы-борчихъ въ Золочевѣ и Рогатинѣ вносять выборці протестъ. Нова рада державна може або зробити судъ правиль и выречи правду, або нѣ, — не бѣть насъ се залежить. Може бути, що вырокъ западе такій самий, якъ свого часу въ справѣ выбору ки. Пузини въ Станиславовѣ. Але „о перевертахъ“ въ До-линѣ, Бѣбрцѣ и Калуші — мы, Галицкій Русланы, — самій маємо право судити и орѣкати.

Рухъ выборчій.

Польський комитетъ центральний при поручає більшимъ посѣдностямъ до выбору слѣду-ючихъ кандидатівъ: 1) Бояхенський Юліанъ, сов. выс. суду у Львовѣ; 2) дра Юл. Черкавскій, був-шій посолъ рады державної (звістний зъ аван-тури съ Клоцомъ); 3) дра Люд. Кубала, проф. гімн. у Львовѣ; 4) дра Стан. Мадейскій, нотаръ и бувшій посолъ до рады державної; 5) Юл. Ма-ляркевичъ, сов. суду краевого въ Станиславовѣ (Русинъ ?); 6) Стая. Матковскій, бувшій посолъ соймовий; 7) Едм. Мохнацкій, сов. выдѣлу краєв.; 8) Жигм. Саечинський, директоръ семінарії учительської у Львовѣ; 9) Север. Смажевскій, був-шій посолъ до рады державної и 10) Альбинъ Турянський, сов. суду краевого въ Бережанахъ. — Прочитавши сей списокъ, спытаєши по неволі: А куды дѣлаеть більшій посѣдателъ? — Огновѣдлегка: Ихъ выбрано зъ курії селянської. По-слѣдній будуть вести політику въ радѣ держав-ної, старатись о Vorwaltung Rath овства и санек-тури, а перші — то ихъ бѣлі мурини, призна-ченій до роботи въ комисіяхъ парламентарнихъ.

Всѣ часописи польські буягъ алярмъ на падъ ужитя, які дѣють по мѣстахъ при доручанію картъ легітимаційнихъ и домагаються на підставѣ §. 27. ординації выборчої зъ дня 2 цвітня 1873, щоби ти карты доручувано выбор-цамъ до дому а не въ канцеляріяхъ магістрат-тівъ, де услужний орудія „станьчиківъ“ впису-ють въ карты імена кандидатівъ, пріязніхъ ны-

предплати на „Дѣло“ для Австрої: для Россії: ва цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 рубл. на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библіотеки“: съ дод. „Библіотеки“: на цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 рубл. на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл. на саму додатокъ: на саму додатокъ: на цѣлій рокъ . . . 5 зр. на цѣлій рокъ . . . 5 рубл. на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 рубл. Далі Заграждінськъ, окрімъ Россії: на цѣлій рокъ . . . 15 зр. на півъ року . . . 7-50 зр. на четверть року . . . 3-75 зр. съ дод. „Библіотеки“: на саму додатокъ: на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр. Подіноке число коштує 12 кр. а. в.

нѣшній системѣ правительственній. Якакъ школа, що таї самі часописи польські не обзвались нѣ однимъ слівцемъ противъ того самого диха, коли оно дѣяло при выборахъ въ курії селян-ської!

Русини Тернопольскій ставляють про-тивъ Ево. Черкавскаго кандидатуру дра Александра Огоновскаго. „Gaz. Nag.“ злобито на таку сміливості пѣною свого кореспондента зъ Тер-нополя и ро гусець денунціюю проесоровъ пп. Рудницкого и Левицкого передъ краевою Радою школиною за агітації. Et haec teminisse juva-bit...

Въ Станиславовѣ вибирає проф. Билинь-скогого хитаєся, хотій, якъ доносить „Gaz. Nag.“ сторонники єго агітують всякими средствами (szeregiem bezgrawie). Контръ-кандидатомъ єсть дра мед. Мрочковскій. Чи і тутъ і въ Тысмени-ци рускі выборці пойдуть за добрымъ примѣ-ромъ мѣшанъ Тернопольськихъ, можемо надѣятись такъ якъ жаденъ зъ кандидатівъ польськихъ не достойний заступати въ радѣ державної інтереси руского народу.

Въ Коломыї и заєдо ще szermiergъ Блохъ и Быкъ.

Справодзанія зъ выборцівъ.

Виборы въ Гусатынѣ. Зъ підзѣ Гусатына пи-щутъ намъ: Вѣдомо вже вамъ, якъ ви наяву въ насъ выборъ посла до думы державної. Нашъ кандидатъ, дра Ісидоръ Шараневичъ перепавъ: физична побѣда по сторонѣ Поляківъ, але побѣда моральна по нашої! Поляки дали 10.000 зр. на выборъ п. Чайковскаго. Люди наші голоу-вали знаменито, гроші не брали, а були чоти-ри такі, що взяли по 15 и 20 зр. а отдали свої голосы на Дра Шараневича. Но були и такі, що попилися, якъ „хрун“ и давали голосы на Чай-ковскаго. Особливо дуже зле голосували села Я-блонівѣ, Хлопівка, Целіївъ, Шидлівцѣ, Зелена, Сокиринцѣ, Коцбінчики, Самолусківцѣ, Бояри, старий Нижбірекъ, Котівка (кромѣ одного) и Майданъ; зъ мѣстъ же Гусатынъ (самі жиды), и Пробіжна. Зъ наводеніяхъ сель и мѣстъ не бу-ли священики выборцями, — для чого? Прочай же села и мѣста нашого повѣта отдали на Дра Шараневича 99 голосівъ (Чайковскій дѣставъ 81). Нашъ кандидатъ дѣставъ отже о 18 голосівъ

Польско-руські взаємини XVII-го вѣку въ сучасній польській призамъ.

Критичній поглядъ Володимира Антонов-ича професора кіевскаго університету на повѣсть Г. Сінкевича „Огнієт і тисгет“.

(Дальше.)

Наколи-бѣ п. Сінкевичъ мѣривъ представ-ленимъ особы и факты одною мѣрою, то тоды навѣть по такъ пристрастію зъображеню фак-тівъ пересвѣдливися-бѣ бѣ, що въ сихъ фактахъ не замѣтно анѣ особлившої дикої зъ одною, анѣ особливої державности и цивілізації зъ дру-гою стороною. Ще тиже буде прымѣтити се, ко-ли откликнемо всѣ довѣрливій характеристики и субъ-ективній погляди, походячій не зъ фактами, а ви-ключно зъ личного погляду автора и провѣримо представленимъ нимъ факты при помочії свѣдоцтвъ сучасніхъ жерель. Стараючися створити щось дуже високо артистичнаго не запримѣтивъ п. Сінкевичъ противності, заходачою межи висказаними нимъ поглядами а зъображенными сценами, але за то покористувавъ бѣль широкою своюмъ пра-вомъ артисты до того, щоби рѣжними епітетами, голосово висказувалими поглядами, заздалег-дними судами затемнити або освѣтити тѣ мѣсяця, котрий ему любо, безъ огляду, що скаже на то пра-вда исторична. Поставивши разъ засаду, що українські козаки и хлоши — дикарі, бѣль під-держує ту засаду при кождой нагодѣ всякими можливими стилістичними штучками, виходачими іногда по за границѣ літературної приличності. Козаки въ его повѣсти не говорять, не висказу-

ють своїхъ гадокъ, не кричатъ, не сибають — але завсѣдь „верещать, ревуть, ричатъ и вы-ютъ“. Де толькі говориться у него о не шляхот-скомѣт населеню України, тамъ заразъ и готови-шнити: „дике и розъуздане хлопство“, „дикій, розбйній народъ“, „народъ дикій, змагаючій до дикої свободы“, „дичина збривавши зъ лан-циуха“, „чернь, жаждуща крові и убійства“, коли въ описанію бати прідесе єму сказати, що шля-хтичъ порубавъ козака, то выражается бѣль: „трѣ-снувшись ватажка шаблею въ морду“ (І, 181) и т. п. Такихъ цвѣтівъ стилістики можна бѣ назби-рати въ повѣсті цѣлыми сцонами, але мы обме-жимося на наведеніяхъ прімѣрахъ, хотячи ви-казати, якіхъ средствъ уживавъ авторъ, щоби під-готувати читателя до приняття єго поглядівъ що до дикої українського народа, а бѣль вже слѣдують образы и выводы розвиваючій даліше сїї погляди.

Розумѣється, що козаки и хлоши позбавленій по гадцѣ п. Сінкевича всікого інстинкту державности и всякої тѣнії суспільнихъ понять; они стремлять лише до „дикої свободи и іщаць пло-ды вѣкового труду шляхти“ (І, 132); „дикому народові, перетвореному шляхтачами зъ розбй-никівъ въ хлѣборобівъ, тяжко було піддаватись праву, строгости державної управи и істинну-юму порядкові“ (І, 88); въ наслѣдокъ того стре-мѣть бѣль до такого неприродного ладу, въ ко-трѣмъ „вся земля належала бѣль князямъ и па-намъ, а свободнімъ хлѣборобамъ козакамъ“ (І, 77). Войни козаць не мали за собою релігій-нихъ причинъ; Хиѣльницкій прикривъ толькъ штучно розбйнічній інстинктъ мимою обороною

округи, котрѣ въ ХІІІ. столѣтію зълюбовязаліся платити дань Монголамъ шишицею; про трап-спорти збожя, котрими надѣяла Українська зе-мля Царгородъ въ ХV. столѣтію; про многочи-сленій даты о хлѣборобствѣ, записай въ лю-страдції пограничніхъ замківъ въ половинѣ XVI. столѣтія, т. е. передъ Люблинською унію, — а переовѣдчимо, що вѣтъ замківъ п. Сінкевича о залившю хлѣборобствѣ и розбйніцтвѣ межи українськимъ народомъ нѣчого іншого, якъ проста тенденція видумка. Огказанье козацкому пов-стяню за Хиѣльницкого релігійних

бѣльше, и коли-бѣльше округъ теребовельскій бувъ
хочь трохи лѣпше списався (тамъ дрѣ Шаране-
вичъ дѣставъ 50 голосовъ, а Чайковскій 112),
бувъ-бы перейшовъ нашъ кандидатъ. Але, якъ за-
чувасямо, въ Теребовлї не було нѣякої организа-
ції мѣжъ Русинами, нѣякого зѣзду... Длячого?
Може-бы намъ якій патріотъ, пояснивъ со въ
„Дѣль“? — П. Л.

Выборы въ Цѣшановѣ. За Цѣшанова пишутъ
нармъ: У насть грожено вѣтамъ екзекуцію, если
не отдадутъ голосъ свой на кн. Чарторыйскаго ;
въ день выборовъ самъ староста державъ бѣду
на ринку до выборцѣвъ въ користь князя, а въ
сали выборчай доти крычали фагасы имя князя,
доки выборецъ не згодився отдать голосъ на не-
го. Протесты и уваги противъ сего падъужитя
не помагали нѣчого. Каждый, що отдавъ голосъ
на Чарторыйскаго, достававъ картку : селяне бѣ-
лу а жиды та Нѣмцѣ сину. На карточцѣ (одну
сину маємо у себе. Прим. Ред.) стояло написа-
не: „Wstęp do Szlomki“, въ долинѣ чорна пе-
чатка съ буквою G. (значить : Georg). Два се-
ляне зъ Дикова одержали по 3 зр., а голосували
мимо того на проф. Вахнянина и пытали людей,
що имъ съ симъ юдинымъ грошемъ робити ? О.
Ф. зъ К. выплачивавъ грошъ выборцямъ. Онъ
звѣстный тутъ своимъ житиемъ ширшому свѣ-
тови, мавъ сына у Змартвыхвстанцѣвъ, а теперь
пріймився функціи, котрои видко соромились на-
вѣть и послѣдной сорты фагасы князя. При го-
лосованю на запытанье нотаря Тратля отповѣвъ
п. староста Цишка, що вирильній голоосы можна
отдавать и посредствомъ повномочниковъ, що и
зроблено (sic !) Инспекторъ податковый отоявъ
весь часъ при дверехъ салѣ, та кричавъ кождому
выборцеви до уха имя князя Чарторыйскаго.
Концепистъ або протоколянтъ п. старости оти-
скавъ выборцѣвъ за пальцѣ при отбираню картъ
дегтямацийныхъ та поморгувавъ заедно, прига-
дуючи чи то давнійши обѣянки, чи грозьбы и
намовы и штуки, а що найголовнійше, то той
„Wstęp do Szlomki“, де за голоосы даній на князя
Чарторыйскаго плаченю, хотлій передъ тымъ
голосено по часописяхъ, що князь лишь въ
гипкошо прійме мандатъ, т. е. если выберуть
его по вольнїй воли безъ гроша. Що-жъ теперь
буде ? По чѣй сторонѣ моральна побѣда ?

Выборы въ Турцѣ. Отъ Турки пишутъ намъ:
Выборы на посла до рады державной вышли у насъ лихо. Нашъ кандидатъ дръ Николай Антоневичъ одержавъ 74 голосы, а гр. Лосеви нарековано ажъ 95 голосовъ. О способѣ переведенія того выбору и о причинѣ нашего упадку напишу вамъ позпѣшише обширнѣише. На теперъ доношу, что въ Турцѣ вашихъ выборцевъ бито, а между ившими шестью выборцами, котрыи прійшли были зъ позадалека ще зъ-ночи передъ днемъ выбору, цѣлкомъ невинно славный жидовско-польскій урядъ громадскій въ Турцѣ замкнувъ до аресту, державъ ихъ цѣлу ночь и не хотѣвъ въ день выбору выпустити. Мѣсцевый парохъ въ

ладъ настроенои фантазіи.

Не лучше Запорожа зъображене у п. Сѣнкевича и проче населеніе Украины. Авторъ старается описати складъ сего населенія и мы не знаемо, чому тутъ болѣше дивуватись: его тенденційности, чи невѣжи. Отсю суть части, зъ которыхъ складався украинскій народъ въ XVII столѣтю: чумаки, степовыи и лѣсныи пасѣчники, воскобои, смолярѣ, конюхи, хуторники, ловцѣ, сѣромахи, рыбаки, чабаны и просто хлопы. (I, 32. IV, 14). Вычисленія категоріи не повстали по гадцѣ автора зъ окремого занятя рѣжнымъ промысломъ а противно, мають се бути якісь нѣбы отдельніи племена, зъ которыхъ кожде отзначається оригиналыми чертами дикости. На примѣръ зберемо прикметы, которыми авторъ характеризує чабановъ для чогось-то ему наибѣльше ненавистныхъ. „Чабаны се пастухи, проводячи цѣле житѣе на степахъ; они зовсѣмъ дики и не знаютъ нѣякої религії; мѣсто пѣснѣ есть у нихъ якісь глухій риць; приставши до войска Хмельницкого, они не умѣли навѣть разобрзнати козацкой старшины и узнавали власть лишь у того, кто ихъ бивъ або убивавъ; они розумѣесь, не мали нѣякого поняття о международномъ правѣ (sic), але за то горѣли жадобою крови и грабѣжи; дике се племѧ можна будо стрѣтити въ лѣсахъ коло Чернигова, но наибѣльше проживало оно на території Полтавскаго полку, а свѣдоцтвомъ сего обставина, що дикий полтавскій полковникъ Пушкаренко проводивъ выключно чабанамъ“ (I, 32, 36; II, 135, 155; III, 222; IV, 15). Читаючи таке, пытаємося мимохѣть: чи авторъ избрався такого знання зъ записокъ якого-тамъ легковѣрного полководца?

Турцъ ходивъ два разы заразъ по арестованию
тыхъ выборцѣвъ до п. старости, жадаючи ингер-
венція, але безхосенно. Въ день выбору о 8 го-
динѣ рано удавалося зновъ много священикѣвъ
до п. старости турецкого кѣлька разбѣ въ пред-
ставляли ему неслыхане насилие комуны турец-
кои, — але дарма! — п. староста усмѣхаючись
казавъ: „Ta со ja moge zrobic? Zresztą ja nie
mam czasu, bo się muszę do wyborów przygотo-
wować...“ Наші Русини отнеслися телеграфично
до президента министрбвъ гр. Таффого, жадаючи
ратунку. И до предсѣдателя русского централь-
ного комитету телеграфовано о тыхъ насилияхъ.

Зъ тыхъ 95 голосовъ, що ихъ графови по-
раховано, есть що найменше 15 цѣлкомъ неправ-
ныхъ, а 6 голосовъ нашихъ цѣлкомъ правиль-
ныхъ узнала комисія, выключно польска, за не-
правильнїй. Розумѣесь само зъ себе, що буде вне-
сеный грунтовый протестъ.

Выборы въ Бобрцѣ. Зѣ *Бобрки* пишутъ намъ:
Результатъ выборовъ вамъзвѣстный: 77 голо-
совоъ упало на пр. Романчука, (зъ тыхъ 2 отки-
нено), 7 выборцовъ, что опознились а хотѣли го-
лосовать на п. Романчука, не допущено до голо-
сования; котръ кандидатъ о. Сѣнгалевичъ чи-

„Цѣнгулевичъ“ одержавъ 84 голосы. Въ ноже
ной агитациіи за о. Сѣнгалевичемъ брали участь
всѣ офиціалисты гр. А. Потоцкого и жиды, а на
чолѣ ихъ стоявъ учитель Голембовскій зъ
Бобрки, покинувши школу. (Якъ бы такъ Русинъ-
учитель зробивъ?! — Ред.) Писарь громадскій
и бувшій учитель Фаринякъ зъ Лановъ выкли-
кувавъ заедно: „Не выбирайте бат...овъ профе-
сію! Чи мало они вамъ надобли? Чи мало
наплатили вы екзекуцій? То л...ки, они хотятъ
лишь свого добра, а не вашего...“ Що найсумнѣй-
ше, то то, що мѣжъ самыми Русинами показалось
роздвоеніе: священики старої партії зрадили се-
лянъ-выборцівъ и „народовця“ Романчука и по-
тягли за Сѣнгалевичемъ: дванайцять ихъ, якъ
одинъ мужъ, підъ проводомъ оо. Штогрина, За-

рицкого и Радзикевича отдали голосъ на о. Сѣн-
галевича. Деякіи зъ нихъ говорили, что они голо-
сували-бы на Кулачковскаго, а на Романчука
„народовця“ не будутъ, хотяй его и поставивъ
центральный комитетъ; другой заставлялися тымъ,
что они за овоимъ с. е. священикомъ мусятъ сто-
яти, але промовчали, що передъ выборами були
у нихъ офиціалисты гр. А. Потоцкого. Було од-
накожъ колькохъ и такихъ священиковъ (зъ пар-
тіи народної), що неустрашимо отдали свои го-
лосы п. Романчукови. П. Генцель, посолъ соймо-
вый, агитувавъ лично помежа селянами. Пôдъ
конецъ выборовъ заинтоновали жиды и „твердї“

отцѣ „многая лѣта“ о. Сѣнгалевичу, а оттакъ
одинъ зъ нихъ виѣсь „многая лѣта братямъ мой-
сеевого вѣроисповѣданя“ въ томъ самомъ часѣ,
когдѣ народъ щось про нихъ шепталъ себѣ подъ
окнами выборчои салѣ. За п. Романчукомъ аги-
тували и голосузала самѣ селяне; сердце радува-

по Австралії або центральній Африці, або видумавъ нарочно, хоть не дуже то быстроумно, та-
ку нѣсенитнію? Наколи вже чабаны особливо
заинтересували п. Сѣнкевича, то не завадило бъ
було ему дознатися про значеніе самои ихъ на-
звы; онъ знайшовъ бы бувъ про нихъ дуже по-
трбній вѣдомости въ описаню Херсонської гу-
бернії Шміда, въ розправѣ про український ар-
тель Щербины, и т. п.; зъ праць сихъ дознався-
бъ онъ, що чабаны не суть зовсѣмъ якимось окремымъ
дикимъ племенемъ, а суть то самі-жъ українсь-
кій мужики, котрій творять артель за-для годов-
лѣ овець; онъ пересвѣдчився бъ, що артель тѣ
складаються зовсѣмъ не зъ дикарівъ, а зъ людей,
котрій зъумѣли виробити зовсѣмъ правильній фор-
ми роботничого товариства съ выбранимъ черезъ
себе отаманомъ, съ точнимъ роздѣломъ рожно-
родныхъ праць межи поодинокихъ членовъ, съ

правильнымъ напередъ умовленымъ подвломъ зы-
сковъ, и т. п. Не менше якъ чабанамъ, дѣстася
въ повѣсти п. Сѣнкевича и рыбалкамъ: „Се ди-
кій люде, поровы ихъ груби, живутъ они на бе-
резѣ Днѣпра“ и т. п. Ще болѣе оригинально
характеризуе авторъ „сѣромахъ“; въ однѣмъ мѣ-
сци повѣсти слово то означає вовка, въ другомъ
часть населенія окрестности, про которую пише бѣнь-
отъ якъ: „Сѣромахи — то Богъ знає якій то лю-
де, волоцюги, прійшовши зъ конца свѣта“ (sio)
(I, 32). Думаю, что выстане наведенныхъ примѣ-
рѣвъ, щобы дати понять о образованю п. Сѣн-

ТНОГРАФІИ.

каки голосъ не упавъ на кандидата русскаго комитету, симъ разомъ голосовали на п. Романчука. Нарбдъ сповнивъ честно свое дѣло, — честя же ему!

Выборы въ Калуши. Зѣ *Калуша пишутъ намъ*
Нѣcoli не выжидавъ народъ сихъ сторонъ отъ
такъ великимъ интересомъ результатау выбору
якъ теперь. Симпатія, яку посолъ Романчукъ¹
вже передъ тымъ мавъ у тутешныхъ мѣщанъ
сельского народу, взмоглася до найвышошого оду-
шевленя для єго особы черезъ послѣдне высту-
плење его передъ выборцями, а именно черезъ
порушеніе текущихъ экономичныхъ потребъ на-
роду, черезъ поданье трафныхъ средствъ, якъ-бы
тымъ потребамъ гадавъ зарадити, а въ концѣ
черезъ смѣле выступление противъ незаконнога
поступку правит. комисаря при розвязаню збору
выборцѣвъ. Всѣ выборцѣ кликали тогда: „Та-
кихъ смѣлыхъ словъ въ оборонѣ нашои кривды
мы ще не чули! такихъ розумныхъ и неустра-
шимыхъ пословъ дайте намъ Русинамъ якъ най-
больше!“ Но дивно, що въ день выбору потяг-
нуло до Калуша кромѣ выборцѣвъ множеству
народу зъ сель и залягали съ мѣщанами улицы
передъ староствомъ, щобы выжидати результат
выборовъ.

Самъ выборы отбувалися досыть спокойно. Жиды не мали въ нихъ нѣякого интересу, бо не платилося грѣшилъ, а заповѣдѣній жандармамъ бойки и арестованія отпали здаесь въ наслѣдокъ телеграммы высланои до министра гр. Таффа. Впрочѣмъ все, что можна было зробити въ користь урядового кандидата, было вже зроблено староста обѣхавъ воѣхъ священиковъ, призываюшъ выборцѣвъ до своеї канцеляріи и уживъ всѣхъ средствъ, чтобы наклонити ихъ до голосованія на о. Сѣнгалевича; жандармы и ревизоры (грозившій громадамъ отнятьемъ сырвицѣ) зробили свое; священникамъ и селянамъ, на которыхъ тяготѣла яка провина, загражено зъужиткованіемъ еи.

Самъ актъ голосования довершався дуже
стороннико. Выголошуванье имени урядовог
кандидата пріймано підъ найрѣжнороднѣйшимъ
формами (Сенгальовича, Цвєнъгальовича и т. д.)
и записувано по справленю черезъ старосту н.
о. Сѣнгалевича; два голосы дані на п. Романчу-
ка съ перекрученымъ именемъ „Юліяна“ зачи-
сано на іншого кандидата, хотяй дотычній вы-
борцѣ додали, що п. Ромаячукъ есть профес-
ромъ у Львовѣ, отже особу его добре означили.
На подвѣрье староства, де стояли выборцѣ въ
вольно було входити Русинамъ; за то мали цоль-
скї агитаторы свободный вступъ.

Мимо попередного тероризму отдали свои голоса на п. Романчука выборцъ зъ всѣхъ селъ наоколо Калуша, стоячій вже высоко въ свої народной свѣдомости, именно: зъ Пôдмихайлі, Добровлянѣ, Хотїня, Рѣпянки, Завою, Бережнѣ, обохъ Угрыновбвъ, Новицѣ, Берлогѣ, Догого, Тужилова, Пойла, Крошивника, обохъ Свокѣ, Зборы, Пôдгброкѣ, Вѣстовы, Верхнои и др. такожь многій громады Войниловскаго судового повѣту. Деякихъ стероризованныхъ выборцѣвъ сель стерегли ихъ громадяне, грозили имъ что не мають чого показуватись до села, коли-б не сиовнили волѣ громады! За митрополично-урядовыи кандидатомъ голосували польско-жидовск выборцѣ зъ Калуша и головно темнїй Горянѣ збаламученїй Андрейчукомъ, писаремъ зъ Небылова, и незабутнои олавы о. Вѣрскимъ зъ Лдзяного. Зъ священниковъ уснулая бѣльша частво годячися съ урядовою кандидатурою, бѣ прѣвыборовъ, — деякий отдали свои голосы по своему переконаню и воли народа на п. Романчука, деякий зновъ зъобовязавшись до того старости и о. Губчакови (а було ихъ вже десять) отдали голосы на о. Сѣнгалевича. Характеристично и то, что одинъ священикъ, зъобовязавшись староотѣ голоувати на о. Сѣнгалевича подъ грозьбою своихъ парохіянъ приѣхавъ на выборы!

Въ часъ голосования залягали товпы мѣщан и селянъ улицю передъ староствомъ, звѣдуючи безнастанио о чиолѣ голосовѣ за рускимъ кандидатомъ, въ якъ хто голосувавъ. Голосувавшихъ на о. Сѣнгалевича витавъ нарѣдъ громами проклѣновъ; въ виду такого розъярения не признавалисъ многій Горянѣ до своего дѣла, завѣряющи людѣ, что голосовали на Романчука. Упеклося также въ священникамъ, что отступили отъ народа... Жалѣ серце краявъ, глядячи на то, якъ першій разъ коли выборы, ставъ роздѣль мѣжъ духовенствомъ

Результатъ голосования вжезвѣстный; мнѣ
всего высиленія п. старосты одержавъ у насъ
Романчукъ таки большоѣ голоса, именно 81

По отбутдмъ голосованю чекалъ
ликимъ напруженьемъ на результатъ
повѣтѣвъ. Вѣсть, что въ Бѣбрѣ одержалъ
манчукъ 75 голосовъ противъ 84, уразумѣла
бо на Бѣбрку такъ много не числено,
спѣвша вездовго телеграма зъ Дома
насъ. О. Губчакъ, видячи въ сали такъ
нованье выборцѣвъ, отозвався до нихъ
потѣшевъемъ: „О. Сѣнгалевичъ такъ самъ
и добрый человѣкъ, якъ и п. Романчукъ,
власти духовной и свѣтской повинути
Однакожь вѣ для кого будо се потѣшитъ
люде выходили зъ салѣ съ тяжкимъ
опущенными голосами, мовлячи: „Не
Русинамъ добра, тай здаюя не буде!
плакали ревными слезами, кажучи:
мати посла по своему серцу, котрого
полюбила, та накинули намъ самозванца,
мы анѣ видѣли, анѣ хотѣли, анѣ чули
За то жидки крикнули на улази:
Цѣнгалевичъ!“, а далѣ стали докорята
нымъ рускимъ выборцямъ: „абе, абе, рѣ
борцѣ!“ Въ пѣвъ годины появилася въ
тива музыка передъ хатою о. Губчака
бувъ головнымъ помочникомъ п. старосты
грала ему: „Jeszcze Polska Pie

Мимо той неудачи не опустила своихъ рукъ. Заразъ по склончению
шлися они разомъ, списали весь безоружный тероризмы, якихъ каждый
рѣшили одноголосно внести въ выборы протестъ.
Накинена кандидатура о. Сѣнгмюлера, и его выборъ дуже прикро народъ. Подъ Калушемъ народъ свѣдомый своеи народности въ правъ, прилягъ щиро до своего посла манчука. Если накиненіе незваного гостя на иной сторонѣ есть може було оно тутъ цѣлкомъ не на бувъ выборъ возможный лишь при тероризмѣ и безправностяхъ, которы

великой чести анъ кандидатовъ, а въ посту
его поставили. Однако же що найгорѣе, изъ
которого давъ ужитиоя нашъ митрополитъ
мо прикрытъ роздѣлъ мѣжъ тутешними
а духовенствомъ, котрый до сихъ поръ
красной гармоніи. Вже тая обстановка
тивникомъ кандидата, котрого бывшій
родъ и котрого поставивъ русскій
священикъ и крилошанинъ, вызвалъ
немилій чувства; у мѣщанъ калускаго
ло страшне розъяренье на о. Губчакъ
священниковъ, що голосували на о. Събѣ
нарѣдъ публично дуже негодувавъ.
шихъ выборахъ (кричали люде голосува-
 коли деякій зъ нась дали обаламутати
ники вспоминали се какъ довго въ
повѣдяхъ; а тешерь коли мы стали
— они самі спроневѣрились... На
Сънгалевичъ мавъ въ день выбору при-
лѣзницею до Калуша, чекали товои

народа на мѣстѣ, чтобы ему справилъ зику; на щастіе онъ не надѣхавъ, того! Въ народѣ поднялся роптъ архіерея. Люде голоено говорили: „Ди-
трополиты держали съ руками народи-
нъ митрополитъ держитъ съ изнанкою: „Нашъ архіерей не ставивъ свои
тѣвъ въ повѣтахъ слабыхъ, але такъ
ки не могли вже нѣчого зробити, въ
вояку надѣю переперти нашихъ первору-
стуниковъ, подставивъ онъ намъ озно-
духовъ, зъ которыхъ нѣ намъ, нѣ нѣ-
пожитку“, и т. д. Дѣйстно, дѣло, до поти-
нашъ митрополитъ втягнутоя, будо дѣ-
туннымъ. Нашъ архіерей казавъ въ
стахъ, що припоручас длятого озно-
тѣвъ, щобы ухвалити деморализацію
рахъ; однакожъ по мнѣнию самыхъ
не можна будо щось горшого до дѣлъ
выгадати якъ такъ званыхъ митрополи-
дидатовъ. Оно тяжко подкопало дѣлъ

въ Бережанахъ, но въ нашихъ оторонахъ
жадь привыкъ только до имени „Савчукъ“ и
заходѣ дальше до имени „Савчакъ“. Шо дѣя-
ти по за саламъ „выборчими“, — не такоже до-
датись, крайна пресіа.

Въ Бережанахъ и Підгайцахъ скончилось
голосование около 1 годинъ зъ полудня. До 4-ой
днинъ чекали тутъ на вылѣдокъ голосования въ
татынѣ. Приватнѣ телеграмы доносятъ: 101
голосъ Савчакъ, 14 Савчукъ; Потоцкій 106;
голоски-выборцѣ кажуть: Савчакъ о 13 голо-
сѣвъ больше отъ Потоцкого; такъ выглядѣаетъ: 119
Савчакъ а 106 Потоцкій — й наша побѣда! Въ
Бережанахъ працювали дроги телеграфичнѣ до
Хорони нощи, обмѣнюючися съ Рогатыномъ. Тайна
го вѣка...

Въ Рогатынѣ дѣялия нечуваніи рѣчи, которы
подробности и черезъ судову процедуру бу-
ть оголошены для съѣтъ и черезъ протестъ
ріядомъ де належить, и черезъ выданье та-
кихъ брошуру, де буде все доказано отмальоване
въ колькохъ языкахъ, хотѧбы и за границами
шовинскими цензуры, — нехай цѣлый съѣтъ судитъ о
зашихъ дѣлахъ! Но теперь скажемо лишь то
безъ конфискаты дѣлься сказатьи.

По 4-ой годинѣ прішла до Бережанъ та-
телеграма урядова: „101 гол. Савчакъ; 106 Пото-
цкій; 20 голосовъ уненажено: Потоцкій
избраний“. По такой телеграмѣ акта укочи-
ено, опечатано; выборъ оголошено. О. Корду-
въ, яко пресеъ комисіи оголосивъ выборъ гр. Пото-
цкого и крикнувъ зъ цѣлого горла „vivat!“ —
то „vivat“ отголосило, яко хоровитъ бомокъ...
Секретарь гр. Потоцкого просиъ всѣхъ на обѣдъ,
ле буквально нѣкто зъ нашихъ не бувъ, кромъ
акихъ, яко знаєтъ, о. Кордувъ и ще другого...
Чуавка града за ковбасами, а наші выборцѣ по-
пожалувати дра Савчака: всѣхъ господарють
було 150. Они плакали надъ нашою долею и ка-
зали: „вѣримо и знаємо, что мы побѣдили и право
за нами, — будемо права доходить до останка
всѣхъ и всѣми сполученными силами и всѣми прав-
ными дорогами!“ Такъ жалували свого сына свои
люде и такъ пращали.

Около 7-мои годинъ приходитъ до Береж-
анъ урядова телеграма зъ Рогатына: „Зай-
шиа помыка: не уненажено 20 голосовъ а 18
розстрѣленыхъ“. Потоцкій не має абсолютной
вѣроятности; оголосеніе выбору систувати; вы-
борцѣ затримати...“ А тутъ вже нема выбор-
цівъ! Староста бережанській п. Мавтнеръ отте-
леграфувавъ: „Все укочено, решта — рѣчь на-
мѣстництва“.

Оказуєса крайно темна нелегальність въ
одномъ Рогатынѣ, де священикѣ здушували
жиды такъ що тіи мілкюча, мубель кричати о по-
мощи, а коли селяне бѣгли священикѣвъ ратували
ихъ, ихъ арештовано. При актѣ выбору було
більше агитаторобѣтъ, яко выборцѣвъ; передъ у-
коченiemъ выбору голосили выборъ Потоцкого,
музыка града, выборы перерывали, и зновъ безъ
лада лагодили, и знову выборъ тягли дальше,
нїшобъ такою пресею змудти выборцѣвъ, при-
нимуючи ихъ до вечера. Коли одинъ зъ нашихъ
нїтували собѣ голосы въ сали, влетѣвъ агита-
торъ, выдеръ ему письмо, подеръ и кинувъ. Нѣ
хто не повѣривъ бы, що за сцены дѣялия при-
сахъ выборахъ въ Рогатынѣ.

Голосы на графа „Романікого“ почислено
въ Потоцкому, а Савчакови откінено 18 „Савчукъ“
(розстрѣленыхъ) хотъ Бережаны и Підгайце згом-
нили въ комисіяхъ а ріогі, що одна обова; ег-
о Рогатынѣ мусить яко два голосы стояти про-
тивъ одного?

Выборы въ Рогатынѣ. Зъ підъ Рогатына пи-
шишутъ: На выборъ нашего любимця дра Да-
миана Савчака зѣхалась сюди кромъ выборцѣвъ
вся доокрестна вельможна и невельможна, хода-
ковъ и асна шляхта, щобы отанути до замжертои
борбы противъ кандидатури дра Савчака. Ихъ
окружала численна прислуга въ свѣтлй лаберіи,
яко колись було підъ Піливцями. Наша сто-
рова згорнулася підъ крила 20 священикѣвъ
выборцѣвъ. О 10 годинѣ почалися выборы заявле-
ніемъ комисія п. Баньковского, будто п. к.
намѣтництво розпорядило отдавати голосы на
комісію выборчу лиши на друкованыхъ карт-
кахъ, котрій державъ въ рукахъ. Закимъ одна-
ко що наші выборцѣ успѣли показати свои леги-
тимації, щобы одержати бланкеты урядовъ до вы-
борненія и голосования, то въ одній хвили була
вже посотка сихъ бланкетовъ въ рукахъ про-
тивникѣвъ и привилегіованихъ агитаторобѣтъ, а
ихъ помагавъ безъ потреби выловити п. бур-
гомістръ Шефферъ и пачками, по пять и більше
складавъ на стôль по за плечима п. старости.
Оғь и перша нелегальність!

Слѣдувало голосование. Выборцѣвъ клика-

но въ азбучномъ порядку, не після мѣсцевостей,
а після прозвищъ. Се новина! Але мимо того па-
дали разъ-разъ голосы на руского кандидата.
Затревоженій противники починаютъ бурду, вызы-
ваючи выборцѣвъ и кюючи ихъ шилами, чи
якими-то другими острыми знаряддами. Колька го-
лообѣтъ паде на „рабу“ Потоцкого, противники
одушевляются, кричатъ, горлаютъ, немовъ бы въ
якій коршикъ въ добрахъ гр. Романа. Нѣчо не по-
магаютъ накликанія о. Билинкевича, судія Поля-
нівскаго и потара Телишевскаго до п. комисара,
щобы привернути ладъ и спокой. Поряднійший
выборѣтъ, не могучи перенести неприличныхъ кра-
ківъ и штовханцѣвъ, котрими пейсати обкладали
селянъ, опускають салю. Але нашъ кандидатъ
иде заедно горою.

Слѣдує ст же третій маневръ. На годину
передъ концемъ голосования якісь батары и пей-
сати стають кричати зъ всего горла: „Vivat Пото-
цкій!“, а наші люде збламуціи замѣтъ на
Савчака голосують на Савчuka, а Хрунѣ на
контрѣ-кандидата. Одного Хрунія привели пяні-
сенького підъ рамена и ледзи вытягнули зъ не-
го: „Po...po.. тоц..кій“. Въ тімъ впадає банды зъ
12 трубачѣвъ мѣскіхъ передъ порогъ салѣ вы-
борчои и починаютъ концертъ... шумъ и зойкъ...
анѣ выкликаній выборецъ не чує, що его кли-
чуть, анѣ комісія не може чути, на кого бнъ го-
лосъ бгда. Але въ спасѣ нашлося завойгды на-
писане: „Iugabia Roman Potocki“. Вже теперъ не
провѣрювано навѣтъ автентичності голосуючого,
яко се дѣяло кожного разу, коли голосъ падавъ
на дра Савчака. Членъ комисії жидъ п. Остернѣ
вписувавъ до того замѣтъ Дамянъ — „Дамидъ“
або „Давидъ“ и тымъ переважавъ вагу на сто-
рону графа. Коло стола комисії стояла цѣла га-
лерія не-выборцѣвъ: пачкѣвъ, посеоробѣвъ, лат-
конондзѣвъ, ко. Цавдереръ зъ Поморянъ, и другій,
що нашихъ до 50 выборцѣвъ не допускали, а
„Хрунѣвъ“ тягнули на силу до голосования. Свя-
щенники въ сали выборчай терпѣли пекельній муки.
О. Билинкевича жиды втягнули межи себе и по-
чали такъ чимсь колоти и штовхати, що мусѣвъ
кричати „гвалту“. Жиды съ камѣньемъ чекали
на дворѣ и не оданъ выборецъ дѣставъ каменемъ;
священники боялися виходити зъ салі: о. Фили-
повскій мусѣвъ чекати ажъ до підписання прото-
колу и доперва підъ покривомъ одного члена ко-
місії и кольканайти выборцѣвъ дѣстався до чу-
жої брычки и гальюномъ спасся передъ кам-
енемъ. Такъ то отбувалися въ Рогатынѣ выборы.

Переглядъ часописей.

(„Gazeta Nar.“ и „Kurjer Lw.“ о выборахъ.
— Якъ „Батьківщина“ характеризує рускихъ по-
словъ и якъ „Рускія Вѣдомості“ характеризу-
ють нашихъ „паломниківъ“.)

„Gazeta Narodowa“ констатує пораженіе
польського комітету центрального въ чотирохъ
селянськихъ округахъ выборчихъ на 27. Найбільше
дѣймає єи выборъ сов. Ковальского въ Жовкѣ.
Равѣ Сокалю противъ сов. Децикевича, кандидата
правительственного. „Gaz. Nar.“ мотувує упа-
докъ послѣдніого тымъ, що лишь правительство,
а въ меншої мѣрѣ „obuwatelstwo“ стояла за свою
кандидатуру і заключає що „wpływy rządowe
bez wprudzia obuwatelstwa“ суть за слабы
упротивъ „Rady Русской“ і єи агитациі и що
на будуще правительство повинно „gorliwość obu-
watelstwa“ вище цѣнити. Три другій поражени
центрального комітету польського дѣбулися на
землі мазурскій; въ Тарновѣ-Пильзѣ-Домбровѣ,
де ко. Коциційскій побѣдивъ на власну руку
кандидата комітетового Ришарда Завадскаго, пред-
седателя окружного суду тарнівскаго; въ Лан-
путѣ-Ниску, де графъ Фердинандъ Гомпешъ у-
зурпувавъ собѣ мандатъ противъ Ант. Оборокого,
і въ Божнѣ-Бжеску, де селянинъ вйтъ Янъ
Оржековскій значно більшостю поваливъ
контрѣ-кандидата центр. комітету, гр. Яна Стад-
ницкого. За омъ послѣднімъ „Gaz. Nar.“ не
дуже жалує яко за кандидатомъ, поставленимъ въ
комітетѣ сильними закулисовыми махинаціїми.

Трехъ митрополичнѣхъ кандидатовъ: о. Сѣн-
галевича, о. Мандичевскаго і пос. Охримови-
чича вигас „Gaz. Nar.“ досить холодно і
признає, що выборъ ихъ удався лишь по дуже
тяжкій борбѣ „pod powagą krajowego komitetu ope-
ralnego i za jego wpływami“ Въ радѣ держав-
ний назначує вимъ „Gaz. Nar.“ мѣсце въ „kolej
польскомъ“, де вѣльно имъ буде витвориги окре-
мий клюбъ і де въ справахъ поза-краївихъ
и нестоячихъ въ близькійвязи съ автомо-
білемъ політичною краю будуть могли го-
лосувати свободно, але передъ свѣтомъ, пра-
вителствомъ і радио державною муні-
ципації, щобы одержати бланкеты урядовъ до вы-
борненія і голосования, то въ одній хвили була
вже посотка сихъ бланкетовъ въ рукахъ про-
тивникѣвъ и привилегіованихъ агитаторобѣтъ, а
ихъ помагавъ безъ потреби выловити п. бур-
гомістръ Шефферъ и пачками, по пять и більше
складавъ на стôль по за плечима п. старости.
Оғь и перша нелегальність!

Слѣдувало голосование. Выборцѣвъ клика-

липроневѣрились бы краєви. Коли бъ згаданій посолы
митрополичнѣ, до которыхъ „Gaz. Nar.“ несмѣло
причює и пос. о. Озаркевича, схотѣли бути
„дикими“ въ радѣ державної або стали мапеки-
нами правителстви, на такій случаѣ стались бы
они по мінью „Gazet-ы“ зрадниками і знев-
сливали бы себе передъ — „обывательствомъ“.

„Kurjer Lwowski“, здаючи справу зъ выбо-
рѣвъ въ куріт селянській, радується, що чотирохъ
графовъ Янівъ (Замойскій, Тарновскій, Красиц-
кій і Стадницкій) упало при выборахъ яко такій,
що нѣкогда не журились долею селянъ, а поспіль-
ний бувъ простимъ союзіis voyageur-омъ Лен-
дербанку. О выборѣ гр. Романа Потоцкого пише
„Kurj. Lwowski“: „Tajku справу мавъ сей графъ
съ дромъ Савчакомъ. Зъ одної стороны найсиль-
нійши вилывы, якихъ лиши можна було ужити,
зъ другої добровольна охота, і — 25 голосовъ
рідженцѣвъ. Се трохи сомнінній усіхъ!“ — О п.
Грохольскому пише „Kurj. Lw.“: „За выборъ п.
Грохольскому боялися вої і лише съ великою бѣ-
дою, 63 голосами здужавъ бнъ удержатись про-
тивъ молодого о. Сбчинського. Бувъ і великий
трепетъ о п. Килиановскому, але що повѣтъ брод-
скій почуває, то направила Камінка“. — „Въ
особѣ Обороского —каже „Kurj. Lw.“ — стра-
тівъ Лендербанкъ другого союзіis voyageur-a, а
делегація позбулася одного зъ найславнѣшихъ
дормоїдовъ“. Зъ ѡцінкою годимою вшови. Зга-
дуючи про кандидатуру проф. Вахнянина, думає
„Kurj. Lw.“, що „niestosownym był krok ставати
противъ кн. Юрія Чарторыйскаго, котрый обу-
watelskim postepowaniem swojem więcej dobrego
ludowi russkiem wyściadzyl, niż cala organizac-
ja russka“. На се мусимо сказати, що намъ мен-
ше суть звѣстній заслуги князя Юрія для селянъ
рускіхъ, коли противно проф. Вахнянина. Ві-
дуючи про просвѣти народу посередствомъ читалень єсть
досить голосна въ цѣлой Галичинѣ, і що беручи
рѣчъ объективно, скорше вypadalo уступити бѣ
кандидатури князеви, нѣжъ проф. Вахнянина. О-
статочно бгылаємо редакцію „Kurj. Lw.-ого“ по-
блізшій інформації до селянъ мазурівъ въ Шов-
ску, въ добрахъ князя Юрія...

„Огець Наумовичъ — читаємо въ „Рус-
кихъ Вѣдомостяхъ“ — бѣлый якъ лунь. Довге,
срѣбристе, вищене волосе окружаве не по лѣ-
тамъ молоде, рожеве і свѣже лицо. Маньери у
него покорливі, пригнетеній, полохливі; голосъ
тихій і придавленій. Не носить священичої
одежди і по російски говорить лѣпше, яко єго
товаришъ. — Редакторъ „Слова“ п. Площан-
скій рабій, товстий, за окулярами, лѣтъ підъ
40. Дуже легко взяти єго за Нѣмця, выгодова-
ного ковбасками і швабскими півомъ. Онъ такъ
само якъ і о. Наумовичъ, не говоритъ, а нѣби
умоляє, спустивши очи въ долину. Мова у него
трохи „чудаковата“, мѣщанина зъ малорускихъ,
польскихъ і великорускихъ словъ. Столицею та-
кихъ мовъ єсть здаєсь мѣсто Броды. Путанину
єго мовы весело слухати. Я не читаю „Слова“,
але коли оно видається на отакой „бродокой“ мовѣ,
то дуже легко може чоловѣка розвеселити, потѣ-
шити. — Редакторъ „Нового Пролома“ п. Мар-
ковъ ще мінорнѣйшій обожъ єго товаришъ,
Онъ любий і добродушний чоловѣчокъ. Видъ
у него самий катакомбний, до неможливості
сумній і безнадѣйшій, немовъ єго скрѣзъ, у-
сюди і разъ-разъ проводжає „цѣарокій проку-
раторъ“. Говорить бнъ незвичайно тихо, озира-
ючись на всѣ боки і видає зъ себе щось такого
нѣбъ днъ разъ-разъ виоказує австрійско-у-
горскій державній тайній найбільшон ваги, а на
днѣ днъ толькъ розповѣдає, що „грошей у него
нема і жити ему незвичайно трудно“. А тымъ
часомъ у часописи єго така хоробра назва —
„Проломъ!“! Бѣдний фантастъ! — бнъ нагадує
собою заяця въ ступѣ. — Наші галицкі брати
вельми добре зробили, що привезли єго собою і
репрезентанта галицкого демократії, „крестянин“
Бѣлецкого. Пишуть звань Бѣлецкого въ скобахъ
для того, що сей титулъ „крестянин“ мабуть не
єго власный а прибраный. Правда, Бѣлецкій не
розвлучався зъ своєю високою барапаюшою шапкою,
зъ чорною свитою, зъ українською сорочкою, зъ
великими чоботами і широкими чересомъ зъ ре-
меню, але-жъ на зображенії говоривъ бнъ нѣби
по выученому і подававъ на того актора, що
виставляє на показъ свою одежду. Толькъ сей
Бѣлецкій і горохівка свою товстого, бундю-
чностю і дякімъ форсомъ, а безъ него наші
гості цѣлкомъ подабали бъ на слaboильну ко-
манду ідеалістовъ, котрій збились черезъ „прозу-
житя“ зъ в

cie posłów, którzy, zamiast bronić was od zdzierstwa księży, właśnie tylko interesa księży popiera. Takim posłem dotąd był też i o. k. radca dworu Kowalski który zamiast starania się o zniżenie podatków i powiększenie gminom pastwisk i lasów, stara się wyłącznie tylko o podwyższenia kongruy i remuneracyi dla księży, które to podwyższenia z gorzko przez gospodarzy opłacanych podatków płynęły do kieszeń księży, mających o h i tak grube majątki! Zbliżają się znowu wybory do rady państwa, i znowu starają się księża, aby siłą-mocą kandydaturę Kowalskiego przeprzeć, aby znowu postarał się dla nich o nowe podwyższenia pensyi, remuneracyi i taks za śluby i pogrzeby, które to wy, biedni chłopi, zapłacić musioie! Jako Rusini i przyjaciele narodu ruskiego, zwracamy waszą uwagę: Nie wybierajcie księży na prawyborców do rady państwa, lecz samych gospodarzy, a ci niech wybiorą posła Rusina z ludu, który by nie tylko interesa księży, lecz także i interesa narodu ruskiego, przeważnie interesa gospodarzy wiejskich bronił i popierał. W końcu — ocknijcie się, że ten poseł, c. k. radca Kowalski, którego przez lat 20 prawie za wpływaniem ojców duchownych wybieracie, ani razu przed wami nie stanął, abyście go przynajmniej poznali i sprawy nie zdał, co dla gospodarzy wiejskich w sejmie i radzie państwa dobrego zrobił, bo niczego nie zrobił dla gmin, prócz tego, że pensję księżom podwyższoną i po 100 zł. i wyżej remuneracyi udzielono, które to pieniądze z waszych kieszeń popłynęły i podatek zwiększyły! Od przyjacieli gmin.

jura stolae et conductus. — I. Za mszę świętą śpiewaną w miastach 43 ct., a po wsiach 10 ct. — II. Za trzy zapowiedzi w mieście 36 ct., a na wsi 12 ct. — III. Za ślub w mieście od bogaczów 28 ct, a od gospodarzy wiejskich 12 ct. — IV. Za chrzest nie się należy. — V. Za pogrzeb z wielką paradą osoby starszej należy się księdzu, który prowadzi procesję, w mieście 42 ct., a na wsi 15 ct. — Detto osoby mniejszej należy się w mieście 15 ct., a na wsi 8 ct. — Za ozytanie 3 ewangelij w miastach 60 ct., a na wsi 42 ct. — VI. Za parastas w miastach 35 ct., a na wsi 25 ct. — VII. Podzwonne (wpływa na fundusz cerkiewny) w miastach 94 ct., a na wsi 3 ct.

ц. к. прокураторію державну?! Єсли проходила,
то справдѣ авторови си гратулюємо особлив-
шого щастя!

ПЕРЕГЛЯД В ПОЛІТИЧНІЙ.

Выборы). До звѣтки о выборахъ з

м., поданой въ попереднѣмъ числѣ дадено, що зъ мѣста Черновецъ выбранный по завзятой борбѣ противъ дотеперѣшнаго посла Кохановскаго централистъ Вагнеръ. — Дня 2 с. м. отбулись выборы, кроме Галичины, такожь въ меншихъ посѣлостяхъ Моравіи, Стиріи и Каринтіи, въ мѣстахъ въ Краинѣ, Истріи, Гориціи и Градисцѣ и въ палатѣ торговельной въ Зальцбургу. — Въ Моравіи выбрани зъ меншихъ посѣлостей Чехи: Куси, Скопаликъ, Зачекъ, министръ Пражакъ, Мечникъ, Веберъ, Шромъ и Микишка; зъ Нѣмцѣвъ выбраны: Гибнеръ, Найсеръ и Шмидъ. Въ загалѣ одержали Чехи 8, а Нѣмцѣ 3 мандаты, такъ само и въ тыхъ самыхъ округахъ, якъ въ р. 1879. — Зъ меншихъ посѣлостей Стиріи выбраны: клерикалы Кальтенегеръ, Альфредъ и Альфредъ Лихтенштайны; клерикальный Словенецъ: Карльонъ, Гедель, Раичъ; Словенецъ Восякъ и двохъ централистовъ (въ округахъ Брукъ и Юденбергъ) Пошъ и Штадльберъ. Рѣжниця межи теперѣшними а попередними выборами лежитъ въ тѣмъ, що нѣмецко-либеральная партія позыкала округъ Юденбургъ, въ котрому до си выбранный бувъ клерикалъ Бернфайндъ й одержала тымъ способомъ двохъ половъ зъ Стиріи мѣсто дотеперѣшнаго одного. — Зъ меншихъ посѣлостей Каринтіи выбраны: въ окрузѣ Клягенфурту министръ Пино мѣсто дотеперѣшнаго посла централиста Лякоа. Въ прочихъ трохъ округахъ выйшли дотеперѣшніи посы централисты: Гокъ, Вранъ и Нишильвицеръ. — Въ мѣстахъ Краины выйшли: въ Люблянѣ Словенецъ Гогенвартъ, въ Адельбергѣ Словенецъ Поклюкаръ. Въ третімъ окрузѣ мѣстѣ (Рудольфсвертѣ) жаденъ зъ кандидатовъ не одержавъ абсолютной большости а результатъ зарядженого опосля стислѣйшаго голосования доси ще незвѣтный. — Гориція и Градиска выбрали майже одноголосно графа Коронини. — Дня 30 с. м. отбулись выборы зъ меншихъ посѣлостей на Шлезку, зъ мѣстѣ въ Чехахъ, палатѣ торговельныхъ въ Австріи горѣшай и долѣшай, Краинѣ и Буковинѣ и зъ большихъ посѣлостей въ Тиролю. — На Шлезку отратили централисты зновъ одно мѣсце, именно зъ окр. Опавы, де мѣсто дотеперѣшнаго посла централиста Шмука выйшовъ автисемитъ Тиркъ. Въ Фрайденталь удержаны централистъ Зигль а въ окр. Тѣшина выбранный супротивъ дотеперѣшнаго посла Обрачая клерикаль-Полякъ Свѣжи. — Ческіи мѣста выбрали слѣдующихъ пословъ-Чеховъ: Ригера, Глядика, гр. Кавница, Матуша, Тречка, Талижа, Бромовскаго, Цайтгаммера, Яна, Кайцла, Цукра, Досталя, Шпачека, Тоннера и Крофта. Зъ нѣмецкихъ кандидатовъ выбраны: Бангансь, Русь, Поллякъ, Байтеръ, Праде, Зигмундъ, Майольеръ, Капа, Страже, Келлерманъ, Гансъ, Гансъ

райтеръ, Праде, Зигмундъ, Майольеръ, ны
Коппъ, Страже, Каплеръ, Годольфъ

Гальвихъ, Нитше и Штеръ. При сихъ
выборахъ позыскали Чехи зъ месть одинъ толь-
ко мандатъ больше, якъ въ р. 1879. — Въ Ти-
рольской большой посѣлости понесла
сполучена лѣвиця доймаючій страты. Компромись
клерикаловъ съ италійками націоналами выдеръ-
сь рукъ лѣвицѣ мандаты въ всѣхъ округахъ вы-
борчихъ тирольской большой посѣлости. Выбрани
клерикалы: Джованели и Спавръ и италій-
скій націовалы: Чурльетті и Мальфатті.
— Зъ торговельныхъ палатъ Австріи низшои вы-
браній централісты: Мавтнеръ и Леонъ; зъ
торговельной палаты Австріи высшои централістъ
Шаупъ, а въ конца зъ торговельной палаты въ
Чернѣвцяхъ директоръ тамошней філіи галицкого
банку гипотечного Попперъ, котрый прирѣкъ,
до приступить до сполученои лѣвицѣ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Синя книга и спільний з німцями
російського спору. Дня 2 с. м. появилася въ
Лондонѣ синя книга, обнимаюча исторію всѣхъ
майже подѣй, почавши отъ 29 марта ажъ до 4
мая с. р. Зъ дешевь, який мѣстято въ сїй книзѣ,
показуєсь ясно, якъ Россія на кождомъ кроцѣ ог-
носила дипломатичну побѣду надъ Англіею и якъ
уступчивый ажъ до крайности показався кабинетъ
Глядстона. Въ дешеви и. пр. зъ 8 цвѣтня пише
лордъ Гранвиль до англійскаго посла въ Петер-
бурзѣ, щобы онъ зажадавъ пояснень „о очевид-
нѣмъ непослуху ген. Комарова на приказы царя“
а ровночасно одержуе Лемденъ письмо, въ ко-
тромъ министеръ дѣль заграничныхъ хвалитъ

поступованье Афганцѣвъ. Тымъ часомъ получивъ
ген. Комаровъ отъ царя — якъ звѣсгино — за
свой „непослушъ“ золоту шаблю и честну. Въ
иншихъ дешехъ знову жадае лордъ Гранвиль
по колька разовъ, щобы такъ Россіяне якъ и Аф-
ганцѣ задержали занятіи ними позиціи ажъ до ча-
зу, доки не розпочнутся переговоры въ справѣ
докладного означенія границѣ. Россія не хотѣла
сего жаданія сповнити и Англія уступила мимо
того, що сего якъ найсильнѣйше домагалася. Зъ
депешъ показуєся дальше, що Россія не хотѣла
доти згодатиоя на судъ мировий, доки не будуть
выполній еи бажанія що до отстуцлення певныхъ
областей на пасовиска Туркменовъ; ба навѣть
тогда, коли Англія вже згодилася па границю,
яку вытычivъ для неї еи комисарь Лешаръ, Россія
ще зробила собѣ певай застереженя. Такъ отже Рос-
сія зыскавала на кождомъ кроцѣ а Англія зму-
шена була уступати. Одно, що Англія зыскала,
то есть, що Россія зреklärась Зильфикару и Меру-
чака. Але и сихъ обохъ позицій Россія первѣстно
не жадала и они остались були поза границею
вытыченою Лешаромъ; доперва по стычцѣ коло
Пенджь-Дехъ постановила она и сї позиціи за-
няти. Коли теперъ Россія отстутила отъ сихъ
позицій, то лишь для того, що они для неї теперъ
не потрѣбні. Англія потѣшає виравдъ тымъ,
що вивозъ коло Зульфикара, оставшійся при Аф-
ганистанѣ забезпечує Гератъ на случаі войни;
ся потѣха однакожъ есть зовсѣмъ безъосновна,
коли зважимо, що съ поступомъ часу Россія мо-
же тарабитъ по биле подробнѣше на слугай

ке и зовоѣмъ не буде потребувала на случай войны переправлятися до Герету конче ажь чрезъ Зульфикаръ и вартость сеи позиціи есть дуже проблематичною. Одною заслugoю Англіи въ цѣломъ съмъ споръ есть, что она не допустила до войны, котра дуже легко могла бы статися всемѣрною. Но ся користь есть дуже загальною и для самой Англіи не приносить жадного хосна. Гымъ часомъ Россія не только що зыскала дозвы значну часть землѣ, котру течерь буде могла отступити Туркменамъ и дипломатично побѣдila Англію, але що найважнѣйше, повага и значение еи въ середной Азіи зросли до нечуваной доси славы. Всѣ на пѣвъ дикихъ племена въ середной Азіи почули теперь, якъ могучою есть Россія, коли тѣ не могла опертися навѣть така Англія, котра доси уважалась тамъ за найсильнейшую. Се значение Россіи стане тѣ дуже въ приодѣ при найближшомъ можливомъ случаю нового такого конфликту и лагодить тѣ теперь вже нови пророги до дальшихъ здобутковъ въ Азіи центральной. Цѣкави рѣчи показуются зъ сихъ десиещь такожь що до мирового суда въ англьо-российскомъ конфликтѣ; показуєсь зъ нихъ, що первѣстно назначений бувъ мировимъ судією нѣмецкий цѣсарь Вильгельмъ — вѣтъ, котру при церемоніи еи появленю зо всѣхъ сторонъ старались сильно заперечити. Гадка, щобы для порѣшения пору, хто першій зломивъ угоду зъ 16 марта, оддати підъ судъ одного зъ монарховъ европейскіхъ, бѣла схема засада Россії.

еискихъ, вышла отъ амбасадора россійскаго. Кордъ Гранвиль згодився на се тымъ больше, чо цѣарь нѣмецкій есть спородненый съ россійкою пануючою родиною. Донерва, коли переговоры межи Англіею а Россію поступили такъ далеко, что можливость войны показалась уоуневою, цѣарь нѣмецкій не хотѣвъ принятии на себѣ рядъ мирового судія. Тогда обѣ стороны звернулись до короля Даніи Звѣтно, колько разовъ оявлявшися слухи о сѣмъ судѣ и колько разовъ хъ знову заперечувано; теперь есть вже рѣчею евною, что король дуньскій принялъ на себе разудити, кто завинивъ зломаньемъ угоды зъ 16 марта и се буде концемъ цѣлого англо-россійского конфликту. Прочіи справы, а павѣть и означение границъ обѣ державы залагодили вже майе зовсѣмъ самі межи собою такъ, что позостає е лишь означити на мѣсци деякіи точки афганской границы. Такъ отже зъ цѣлого спору позбываетъ лишь послѣдній актъ мирового суду, по змѣ цѣла сираша уступить зъ порядку дневного.

Россія. Важный крокъ въ державномъ устройство россійскомъ зроблено теперь черезъ знесение т. зв. подушного. Кто знае, якъ великій ти-

кого сословія" т. е. на самыхъ майже выключ-
селянъ-хлѣборобовъ и який надъужитя практи-
валися при отяганю сего податку въ Россіи,
и чевно съ радостею повитае знесеніе сего по-
тку. Указомъ "государственного совѣта" зно-
тся отже подушне въ цѣлой Россіи съ выем-
ю Сибири и отъ 1 сѣчня 1886 р. податокъ сей
воѣмъ вже не буде стягатися. Важною змѣною
одъ взглядомъ єкономичныхъ а понекуды та-
жь и подъ взглядомъ политичныхъ есть знесе-
е т. з. банку польскому для Царства польского
прилученіе его до банку державного. Банкъ

и тратить отъ теперь свое первѣстне чисто
польске значеніе и станеть лишь філію банку
ржавнаго, для котрого буде заименованый окре-
мый управитель. Філіи сего банку будуть пере-
разованы на „бгдѣлы“ а операціи такъ філіи
и еи бгдѣловъ будуть отбуватися на тыхъ
мыхъ основахъ що и банку державнаго лежть
певными змѣнами, о которыхъ рѣшае министер-
ство. Кромъ сего філія варшавска буде также
правляти довгами Царства польскаго вынявши
платы заграницей. Не менше важною змѣною
державнѣмъ устрою Россіи буде также завѣ-
ніе высшаго дисциплинарнаго суду для уряд-
никовъ судовыхъ, въ складъ котрого войдутъ се-
наторы, предсѣдатель департаментовъ первого и
сакційного и четыры сенаторы именованы що
ку царемъ. Судъ сей, котрого проектъ выроби-
вже министерство правосудія буде мати право
увати выновныхъ судѣївъ отъ обовязку, перене-
сти зъ однои посады на другу, а навѣть ли-
ти виновныхъ судѣївъ ихъ достоинства. Въ
кохъ первыхъ случаяхъ муюитъ засудъ потвер-
ти министерство правосудія а въ послѣднѣмъ
учаю самъ царь.

Италія. Тыждень тому назадъ обходжено

Италії а именно въ Палермо 25-лѣтній рокомъ повстаня зъ 1860 р. На се торжество збиралися досыть ще члененій члены тыхъ тысячъ морибалдистовъ, що свого часу здобули мѣсто. Еже сими членами були такожъ и министры Кайроли и Криспі, котрій такожъ свого часу бравъ участь въ походѣ Гарибальдого. Кайроли выдаючи тогды на островъ, бувъ тяжко раненый, Криспі бувъ знову министромъ Гарибальдого организаторомъ острова. — Вчера т. е. дня 5 м. розпочався въ Римѣ „европейскій международный конгресъ антиклерикальный“. На конгресъ сей приѣхали зъ Франціі: бувшій президентъ мѣста Парижа Дрейфісъ, журналистъ Гієнъ и гр. Данвиль Майлфѣ; зъ Англії Бредльо, членъ парламенту безъвѣроисповѣдный въ англійскомъ парламентѣ; зъ Испаніі: Зорилля, членъ республикановъ; зъ Чехѣ: рѣзбярь Гура. Представителъ сего конгресу хотѣли спровадити въ Франціі антиклерикальный хоругви, котрій мали развивти въ Римѣ, правительство однакожъ сего не дозволило и сконфискувало хоругви на границѣ. — Зъ Константинополя доносять, что тамошнє правительство дѣстало вѣдомость будто бы Италія лагодилася до походу на Берберъ. Въ связи съ сею вѣстю мае бути скорый отъездъ итальянского посла гр. Корти зъ Константинополя.

Сербія. Зъ Бѣлграду доносять, что збройній

таги Арнаутовъ, котрй вже отъ довшого часу
покоили сербску границю, впали днѧ 30 и 31
я с. р. до Сербіи коло Бувача и хотѣли тамъ
брать касу податкову. Арнауты зостали одна-
жъ прогнаны а министеръ Гарашанинъ выславъ
поводу сего отповѣдну ноту до Порты. Здаєся
накожъ, що тутъ ходило о щось больше якъ
шь о самъ нападъ на урядъ податковый и за-
анье касы, имовѣрно ходило о выкликанье во-
хобнѣ, бо рѣвночасно доносять, що въ громадѣ
Бува (Бувачъ?) жителї ставили збройный опрѣ-
бираню податкобъ за пасовиска. Власти ареш-
вали проводиробъ и зарядили строге слѣдство.
загалъ Сербія находится въ дуже критич-
мъ положеню а король Миланъ найменше може
питися успѣхомъ своеї политики. Де не по-
яне всюди має ворогобъ: Чорногора и Ка-
рджеевичъ, сторонники Ристича и всякого рода
спокойный елементъ у внутрѣ державы, Бол-
гарія и Македонія все то жде лишь на погибель
рабіи, взглядно еи представителя. Король Миланъ
нанувъ длятого зовсѣмъ по оторонѣ Австріи
найшовъ лишь въ нѣй свого пріятеля, за те
лагнувъ на себѣ велике негодованье Россіи
россійскій журнали явно и остро выступаютъ
отивъ такому союзови Сербіи съ Австрією и
казують злї наслѣдки въ першої линіи для
мого короля Милана.

— Впр. митрополитъ Сильвестръ разо-
рядовъ деканальнихъ обѣжникъ до
дуючого содержаня: „Дарекція банкъ
утворивши отдельъ асекураційный у
ложила Митрополитальнї Консисторії
що готова есть уступити такъ отъ
огневыхъ церквей якъ и будынковъ ли-
ныхъ 10% въ користъ фонда вдовъ
ского по священикахъ, якъ в при-
на житье отъ кождыхъ 1000 зр. а
если убезпечена посредствомъ Веч. Д-
здѣлаются. Подаюти тое до вѣдомости
Веч. дек. урядови о тѣмъ Веч. кон-
священиковъ завѣдомити. Львовъ дн.
Сильвестръ, митрополитъ“.

— Именования. Рада школы краси
Николая Стефановича зъ Кнѣселя д-
чителемъ школы етатовои въ Дмитриї-
Двожачка дѣйстнымъ учителемъ въ О-
кѣмъ; Ивана Беніовскаго дѣйстмы
школы філіальной въ Лозовѣ; Ники-
дѣйстнымъ учителемъ школы етак-
яхъ; Игнатія Гамалю дѣйстнымъ у-
Польярковъ; Евгенію Карпинську д-
телькою въ Зарубинцахъ; Людми-
ль Стрывкви дѣйстнымъ учителемъ пуг-
шинъ; Ивана Жлобицкаго дѣйст-Кр-
зъ Плесковецъ дѣйстнымъ учителемъ В-
Даміана Хомяка зъ Ільявецъ дѣйст-

ГУВИНИКИ.

Въ спрѣй конфискаты 33 ч. „Дѣла“ одержали
слѣдуючу допись: Cz. 8933. W Imenu Jeho
barskoho Welyczestwa! C. k. Sud krajewyj dla
raw karnych u Lwovi orik na pidstawi §. 489,
3 p. k. i §. 37 z. p., szozo hriast' artykulu u-
szczenego w czысли 53 czasopisy: „Dilo“ z dnia
maja 1885 r. pid zaholowkom „Ruch wybor-
uj — z Berezańskoho — z Buczacza — z Zo-
sziwskoho — z Komarca — z Kalusza“ mistyt'
sobi znamena wystupku z §. 300 z. k. szoco
im usprawedliwlena jest zarjadżena czerez o.
Prokuratora deržawnoho konfiskatatoiż czaso-
wy. W naslidok seho riszenia wzboronene jest
sze rozprostanenie toho artykulu, a zabranuj
kład maje bny znyszczenyj. Powody. Zmistom
danych artykulow usyłuje autor czerez parekru-
nia i podanie zmyslenych faktiw pobndyty czu-
nczych do nepawysty i pohordy protiw uriad-
kam politycznym z powodu ich uriadowania rgu-
borach. Lwiw 31 maja 1885. — *Lidl.*

въ, рињокъ ч. 10 этогоъ ачъ архієпархіальномъ съ заявленьемъ, мый ему якійсь священникъ давъ оу рокомъ чашу до позолоченя и до тогъ не зголосивъ; бвъ просить отже ду архієпархіальну завбзвати того священника, собѣ позолочену чашу отобразъ.

— Выдѣль Кружка правнинъ у міжъ симъ прилюдну подяку Вл. Доброто-ви Реваковичеви, ц. к. адъютанта Садагоръ, и и. Ярославу Ильинскому, дови правъ у Львовъ, за ихъ щерб, а надто першому сердечно лікуовану памъ цѣнну раду. — Кружка, у Львовъ.

— Выклады рахунковости державы въ университетъ обнявъ п. Автономного никъ рахунковый и членъ ц. к. наційной для наукъ о рахунковости дужавшого старшого совѣтника Як

— Отъ Вп. Василия Ильницкого, директора русской Кульчицкого.

на сезонъ купелевый, т. е. отъ 1 мая до 30 ве-
ресни, ц. к. урядъ почтовый.

Холера. Пóсле ореченья мадридской комиссии наукової, холера въ испаньской провинціи Валенсии имѣла характеръ пошести азійской. Дня 2 с. м. учили тамъ знову четыри случая смерти на холеру.

Катъ въ власной спрѣвѣ. Въ Мадридѣ оженился недавно катъ тамошний съ молодою и хорошою 18 лѣтною девчаною, которая передъ тымъ яко любовника Маріана Фернандоръ. Сей довѣршилъ любовницу вышла за ката, привѣхъ до Мадрида и старалася бачитися съ нею. Такъ разъ катъ не было дома, днъ зашовъ въ его дому и по короткой розмовѣ отъ своего давнаго любовника добутъ въ кишкѣ револьверъ и настѣрѣлъ ей, а потому самъ отдавъ въ руки полицію. Убію судъ засудить имовѣроно на като смертъ; и такъ катъ буде мати случайность умерти, и такъ катъ буде мати случайность умерти.

Великий стрѣль. Зъ Нью-Йорку доносятъ, что тамошніи роботники въ фабрикахъ желѣза и стекла изробили стрѣль, якоаго доси Америка ще не имѣла. Больше якъ 100.000 роботниковъ покинуло роботу. Причинно стрѣльку було, что фабриканты занесли роботникамъ платно.

Всѣ зубы выпѣтѣли. Передъ колькомъ днами переходилъ у Вѣднѣ коло одного базару въ садъ серединѣ мѣста якіе прилично одѣтъ мужчина и закашлавъ наразъ дуже сильно. Кашель тревалъ досыть довго и закончился на послѣдокъ катарагикомично для загаданого мужчины, но вѣдь зуки въ обоихъ щокъ выпали ему на тротуаръ. Неснакомый маляръ именно воставленъ обѣ щоки, когда черезъ нещастливый кашель вылегли на землю на велику радость вѣденскіхъ лихолатніи и разбились на куски. Дармо кинулись они брати зуки, но незнакомый эмбранъ сею прѣодою спасся чимъ скорше бѣгствомъ зъ мѣста.

Пекло въ Загребѣ. Огњаничайши и цѣкавѣши подѣ вже отъ давна старалася высѣдати, де то

отъ то пекло, въ когрѣи грѣхъ душъ въ смоку сажакоти. Се удалило доперва открытие одно-

му селянину зъ околицѣ Загреба. Показалось,

до пекла есть таки на земли, а именно въ садѣ мѣста Загребѣ. Передъ колькомъ недѣлами зашовъ бувъ до Загребу однѣи селянинъ съ своею женой. Жена его понесла молоко до яко-
съ дому и черезъ дашъ часъ не поверталася.

Селянинъ не знає що съ нею сталося и почавъ нею шукати по цѣломъ мѣстѣ, розпытаючи

кождого, кого лишь отѣтилъ на улица. На по-
ледокъ зналъ якіе дотеніи, що зъумѣлъ

холовѣковъ пояснати, де подѣлась его жѣнка. Онъ

показаъ его передъ хемичніи лабораторію въ уни-
верситетѣ тай како до него: — "Чоловѣче, ты

пармо шукаешь жѣнку; она вже давно пропала;

и певно съ тугъ до сего дому заманила та вже

тесь давно зарѣзали и зварили, а сало зъ неї про-
дади до антики. А чи не була твоя жѣнка бѣла

съ синими очима?" пытася дотеніи дальше.
— А якъ же нѣ, — була, — каже селянинъ.

Такъ помінай вже, якъ звали, отповѣда там-
го, бо тамъ якъ разъ лиши блѣловыхъ съ синими

очима рѣжутъ и заразъ варятъ. Бѣдный се-
лянинъ бувъ вже въ великомуѣ страху, коли на-
разъ явилася его жѣнка и онъ чимъ скорше у-
ѣхъ съ нею зъ мѣста. Тымъ часомъ вѣстъ о

тѣмъ разнеслося по цѣломъ мѣстѣ. Хгось поба-
живъ студента въ лабораторію въ чорнѣй масцѣ

на лицѣ; заразъ зроблено зъ него чортъ. Въ цѣ-
лой лабораторії почала особливо женьска служба

позказувати, що тамъ дѣяло щося несамовитого.

Одній казали, що тамтѣсть єсть чорна комната, до ко-
торої людей заманюють, а якъ тамъ лиши хто

вайде, то помѣсть заразъ западає, чоловѣкъ

зайде въ пивницю а тамъ его заразъ рѣжутъ. Та-
кимъ вѣстъ подобніи вѣсти разголосувано о лабо-

раторію въ Загребѣ и дойшло до того, що на Зе-
ней свята збралася передъ нею велика товна

народу, особливо селянъ, которая мала вже охоту

зобринутися на будынокъ и силомѣцю прогната зъ

чортовъ и тыхъ, що съ ними лучатся та

человинъхъ людей рѣжутъ и варятъ — а по-
мощія людямъ могла дати собѣ раду съ невѣжами.

Дробій вѣстъ. Цѣсарь дарувавъ зъ приват-
нихъ фондовъ громадѣ Куряни, пов. бережан-
ского, 50 зр. запомоги на украсеніе церкви.

Альбрехтъ вѣхавъ оногди по инспек-
ції въ Перешиль до Тарнова, зъ откѣ пѣхавъ

по Угорщинѣ, а архік. Вильгельмъ вернувшись

въ Кракова, вѣхавъ черезъ Вадовицѣ до Вѣднѣ.

Въ Комарнѣ обокравъ невыслѣдженый доси

води въ помешканію одного офицера війскову
асу, забрашивъ зъ неї 1800 зр. — Въ Новѣмѣ

анчи завалилася під час представленія сцена
драматична, при чѣмъ падаючій стопи зломивъ
дному ученикова ногу.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Конкурсъ на парохію Соколівъ, дек. бучан-
ського, наданы приватного, розписаній ухвалою зъ

4 червня 1885 до ч. 3829. Речинецъ назна-
чений до 29 липня 1885.

Завѣдательство въ Олешковѣ, дек. святынь-
ского по смерти о. Іоана Чомкевича, тамошнаго

священника, получивъ о. Іоанъ Глѣбовицкій на про-
межути вдовы Розалии Чомкевичъ по зробленій у

її съ нею.

Сотрудництво въ Заболотовѣ, дек. коломий-
ского, получивъ о. Антоній Носковскій.

Президія намѣстництва годится на кано-
нічну інституцію о. Ілія Пиндуса, запрезенто-
ваного на парохію Переоросъ.

Митрополича консисторія запытує судъ

ружнаго въ Самборѣ, чи щавъ Фелиція Созан-
иако властителька Дашибавы заітабульована

на ту маєтість передъ 20 мая и чи не продала її, бо виставила презенту на Дашибаву. — Митрополитна консисторія вставила до намѣстництва о выплату робчої плати для прив. сотрудника въ Ясеновѣ о. Іоана Бодруга зъ фонда религійного.

Позволеніе приступити до испыту получивъ о. Володимиръ Каравеевскій сотрудникъ въ Росохачи дек. сколбъского.

Убійца любовника Маріана Фернандоръ. Сей довѣршилъ любовницу вышла за ката, привѣхъ до Мадрида и старалася бачитися зъ нею. Такъ разъ катъ не было дома, днъ зашовъ въ его дому и по короткой розмовѣ отъ своего давнаго любовника добутъ въ кишкѣ револьверъ и настѣрѣлъ її, а потому самъ отдавъ въ руки религійного.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Ф. О. Александръ Іміниновичъ, парохъ въ Колоднѣ диканата Куликівскаго, перемиської епархії, ревній рускій патріотъ и взорвцевъ священникъ упокоївся дні 30. мая с. р. въ 78 роцѣ життя або священства. Вѣчна їму память!

Ф. Агнеса зъ Саламонівъ Волосова жена емеритового советника каріного суду упокоїлася 3 червня с. р. въ 78 роцѣ життя. Вѣчна їму память!

† Войтѣхъ Грабовскій, польскій малій акварелістъ, рисовникъ и рѣзбаръ, наймолодшій братъ знаменитого портретиста Андрея Грабовскаго, по мерь у Львовѣ вѣдь второкъ по довшої хоробѣ на груди въ 35 роцѣ життя. Покійникъ займавъ яко артистъ середъ польскихъ рисовниківъ не послѣдній мѣсце а творы їго штуки отзначалися зазубинами глубокою поезією повною лиризму и мимо пропиваючогося зъ нихъ мелянхолизму будили въ людяхъ симпатію. Яко чоловѣкъ и обыватель краю тѣшився її пріязненою и прихильностею вѣбѣхъ, що єго близше знали и належавъ до тихъ дуже нечисленныхъ Поляківъ, що проживаючи на Русі, любили той народъ, середъ кого пріїшли проживати.

Переписка Редакціи и Администрації.

Всч. о. Ом. Глѣб. въ Бѣль. Д. Мы посылаємо Вамъ "Дѣло" отъ 1 (13) марта по одержанію замовленію. Не знаємо про то, що значить Ваша до-
пись: "Менѣ перервала пересыпка отъ 17 марта?" — Всч. Тим. Вас. въ Стрѣльци Бенкъ. Пересла-
на 3 зр. 25 кр. на Рускій правотарь получили мы 28 січня и вислали до редакції тогоже. Роз-
сылатися буде ажъ по укінченю друку цѣлого тому. — Всч. о. И. Кис. въ Кроп. Пересланій намъ 4 зр. мы отримали и вислали.

Подписаній завѣдомлює П. Т. Публику, що отбувши довшу практику на дентистичній клініцѣ при університетѣ въ Гальї підъ проводомъ проф. дра Гольденера, поселився въ Чернівцяхъ и виконує вѣдь въ обѣдній дентистику входячи дѣланя після найновішіхъ засадъ науки.

Ординує отъ год. 8—12 передъ вѣдь 2—6 по полуни.

1369 7—? ПЕТРО КАДАЙСКІЙ въ Чернівцяхъ ул. Руска ч. 9

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

приближаючихся испытаній въ школахъ народныхъ подає до вѣдомості Свѣтл. Радъ шкільнихъ, Всѣ священниківъ, катихітівъ, учителівъ и родичівъ, що книжки накладу товариства, привезеній Радою школи, можна набути въ канцелярії товариства при

ул. Скарбовской ч. 2 по слѣдуючої цѣнѣ:

Перекотиполе	18 кр.
Ластівка	20 "
Добре роби, добре буде	17 "
Розказы про силы природы	20 "
Оповѣданія о житії св. Бориса и Глѣба	20 "
Шовѣстки для дѣтей	25 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У пропасти дорога ховзка	28 "
Зоря	22 "
Історія Руси Ч. II	23 "
Історія Руси Ч. III	28 "
Звѣрата шкільний и пожиточний	42 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користномъ ужитку неужитковъ	22 "
Де що про здоров'я	20 "
Житія св. Кирила и Методія	22 "
Ленъ и коноплѧ	24 "
Рогата худоба	45 "
Про живописи и лѣси	20 "
Кривоцисага	22 "
Веніамінъ Франклінъ	16 "
Молитвеникъ народный (въ звичайній оправѣ)	20 "
въ лучшій оправѣ:	
a) хребтъ полотняный и золоченій хрестъ зъ переду	25 кр.
b) цѣла оправа полотняна, береги золоченій хрестъ зъ переду	35 кр.
30 зоня безплатна учителька въ хорошому переплѣтѣ	40 "
а въ звичайній	30 "
Кобзарь Т. Шевченка оправленій въ полотно и съ висячо золоченіемъ заголовкомъ	40 "

Всїкій замовленія вислаються скоро и точно.

(Надѣлане.)

! Новѣсть !

Отъ дні 1 червня будуть продаватися по-
живно-освѣжуючі напитки шумачі пріятного сма-
ку, вироблюваній у Львовѣ якъ:

Кефіръ, напитокъ черкескіхъ горніаковъ зъ молока коровячого на грибку кефировімъ.

Квасъ россійскій зъ жита и напитки га-
ляцікъ зъ солоду.

Напитки си находяться въ комісії у п. Кар-
чевскаго, антикаря въ ринку и тамъ продаються по умѣренію цѣнъ.

Курсъ збіожа</

ПОДЯКА

для Банку взаимныхъ убезпечень "Славія" въ Празѣ.

На дні 11 цвѣтня 1885 здѣстало въ громадѣ Сороцко черезъ пожаръ знищенныхъ шѣсть загородъ сельскихъ, зъ которыхъ три було убезпеченыхъ въ Банку взаимныхъ убезпечень "Славія", на дні-же 10 маю 1885 здѣстали знищеныи и будынки ерекціональнии убезпечений въ тѣмъ самомъ Завѣденю.

Въ обоихъ случаихъ ликвидаций скора черезъ рече Завѣденю здѣстала заряджена и выплачена на мѣсци заразъ въ готовцѣ залика послужила до скорого отбудована спаленыхъ будынковъ, решта же признаного отшкодованія въ короткомъ часѣ здѣстала намъ доплачена.

По той причинѣ почуваемся подписаніемъ до обовязку за справедливѣ оцѣненіе шкоды, якъ такожъ за скору выплату выпагородженія зложити Головной Репрезентациіи Банку взаимныхъ убезпечень "Славія" у Львовѣ прилюдну подаку.

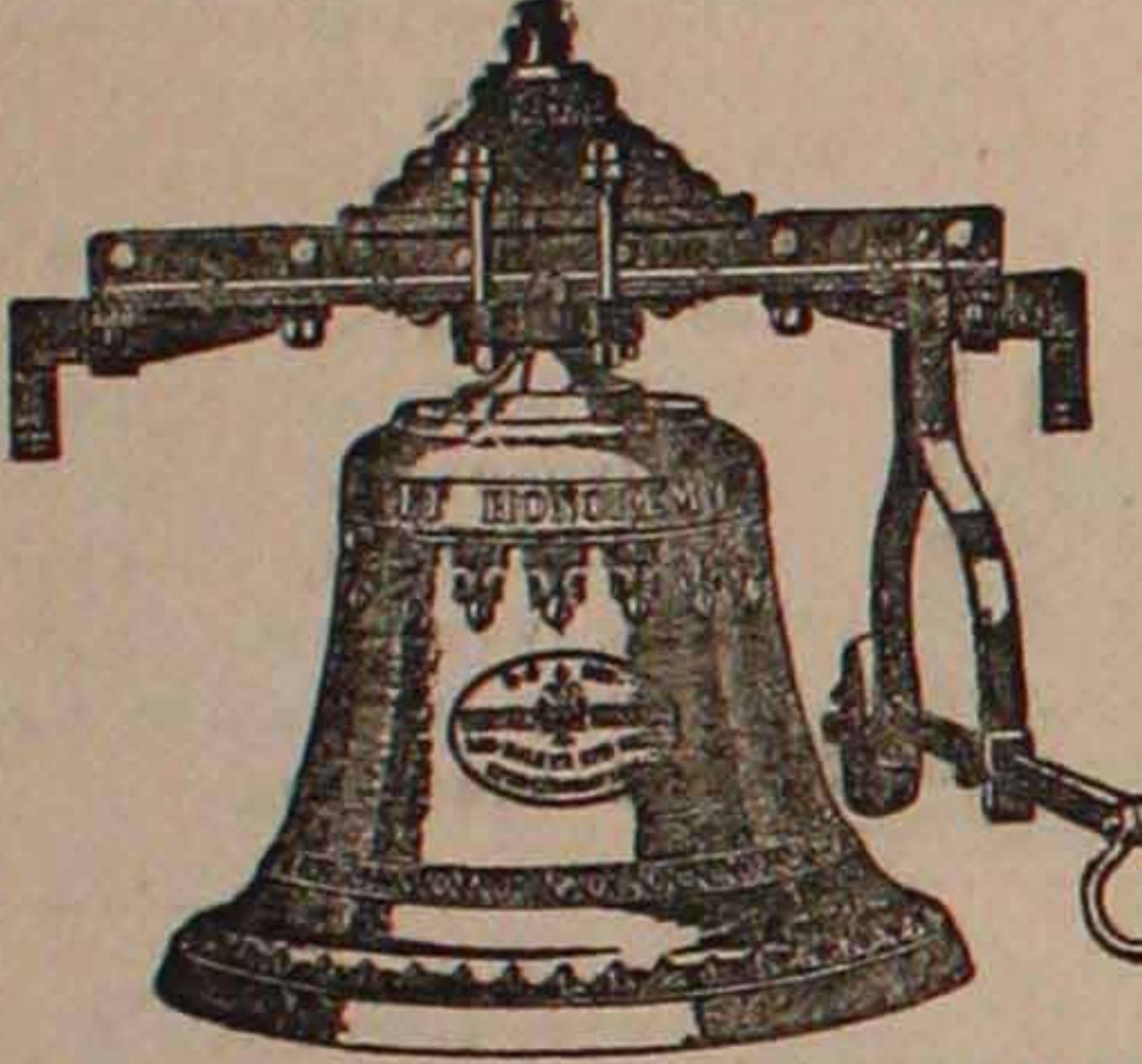
Сороцко днія 22 Маю 1885.

Члены комитету церковного:

Николай Лужиніцкій,
за предсѣдателя.
Іоанъ Воробець.
Гаріль Бачинський.

Василь Свищунъ.
Іоанъ Заблоцкій.
Ілько Заблоцкій.

Ц. к. придворна ліария дзвоновъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

що дзвоны звукъ ють на тревалості. Припоручанія виконуваються якъ най-

скорше, точно и даже дешево при найвыгоднѣшихъ условіяхъ заплаты.

Гармоничній дзвонки до престолівъ съ сильными и голосными дзвѣнчками.

Зъ альпаки: 1 складъ съ 4 дзвѣнами по 14 зр., 1 складъ съ 3 дзв. по 11 зр.

Зъ московиці: 1 " 4 " 10 " 1 " 3 " 8 "

Отзначенія: Выстава вѣденська 1873, два медалі за по-

ступъ за складъ дзвонівъ для вѣденської Votivkirche 260

сотнаровъ ваги. Выстава промислов. у Вѣднѣ 1880 зол. медаль.

Заложена 1838. Доставила 3946 дзвонівъ, 1,080,370 кильограмовъ ваги.

Зъ сего до Вѣднѣ для 31 церкви 83 штуки дзвонівъ 86,069 кильогр.

ваги разомъ и 2 дзвоны до годинниковъ для нового ратуша 3345 кг ваги.

11-24

Падважка коштова даромъ.

Прага, 16 маю 1885.

Арпадъ Натеръ, капитантъ, Командиръ 8 корпуса.

(1376 2-3)

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 16

I. поверхъ

час честь поручити Вч. ПТ. Публициѣ и Вч. Духовенству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОЇ ОДЕЖІ

послѣ найновѣшої моды, аѣ найлуч-

шихъ товариѣ и по цѣнахъ якъ

найдешевшихъ, упрашающи яко Ру-

сінъ о ласкавѣ взглази Вч. П. Т.

Публициѣ и Вч. Духовенству, пору-

час ласкавому покровительству.

Всѣ ласкаві замовленія

виконуються въ найко-

ротшомъ часѣ. (5-11)

Цѣни знижени.

Письма гомеопатично-лѣкар-
скій бл. п. дра Антонія Качков-
скаго, написаній для образованія пу-
блики, якъ такожъ для пн. господарѣвъ,
можна получить по зниженихъ цѣнахъ

якъ слѣдує:

a) Nauka Homеopatyczna, 2 томы, дав-

нѣшо вр. 8, теперъ вр. 5.

b) Weterynaria homeopatyczna, дав-

нѣшо вр. 3, теперъ вр. 2.

c) Poradnik dla Matek (дуже важне

писемце!) давнѣшо вр. 150, теперъ 80

крайцаровъ.

d) Prezerwatywne srodkи przeciw

oswie, zarazie bydlacej i wscieklinzie

40 kr.

у Львовѣ: у сына бл. п. автора, п.

Емануїла Качковскаго, директора кон-

церт. школы музичной, Орменська 27,

I поверхъ, въ книгарнѣхъ мѣсцевыхъ

и въ антикѣ Вч. дра Миколяна. Голов-

ный складъ для целей Галичини має

книгари Вч. I. Миличевскаго у Львовѣ

1283 (6-12)

до П. Т. Читателевъ "Дѣла"!

Черезъ страшно алѣ относіи экспо-

торій до орієнту и Россії, замущеніи

съѣмъ продати на всякихъ случай мѣдъ въ

масѣ нагромадженої складъ

коцбѣ для коней

густо тканыхъ изъ матеріи мягкої вов-

нистю въ довжину 185 см. а въ шири-

нї 115 см. и для того дуже добрьихъ

такожъ на лбжка и на коцы купедевъ

и розсыдаю

1 штуку по 1.55 зр.

за поспѣплатою.

Недогодній пріймается назадъ безъ

всякихъ трудностей.

Письма прішу висылати до

Orient-Export-Viagau

Wien, Favoriten.

Свѣдоцтво. Впновій вдоволеній

прислаными кольцами панамъ въ ко-

мандиръ 9 корпуса въ Іозефштадѣ 185

см. довгими а 115 см. широкими коца-

ми для коней, прішу о присланіи за

поспѣплато десять (10) штукъ такихъ

кольцъ для командиръ 8 корпуса на про-

бу. На случай добрьности поспѣдуютъ

далішъ замовленія.

Прага, 16 маю 1885.

Арпадъ Натеръ, капитантъ, Командиръ

8 корпуса. (1376 2-3)

При надходячомъ торжествѣ

святометодівскому

воручас

Товариство "Просвѣта" книжочку:

ЖИТЬЕ

ПРОСВѢТИТЕЛЬСТВЪ СЛАВЯНЪ

свѧтихъ рѣвноапостольныхъ

Кирила и Методія

написавъ

Артъ Ю. Целевичъ

Цѣна 12 кр., съ пересылкою 14 кр.

Складъ фабричный красокъ, лакеровъ, покоя-
дуктѣвъ хемичныхъ заразомъ и торговля

ГИБНЕРА и ГАНДІ

во Львовѣ, Рынокъ

1340 14-? въ власномъ домѣ ч. 33.

поруча:

КРАСКИ ОЛДІЙНІЙ

шовѣмъ готовъ до ужитку, до маль-
вани дверей, оконъ, помостовъ, да-
хвій, домбвъ, огородовихъ зиар-
довъ и господарскихъ, знарядовъ

брольничихъ и т. д.

КРАСКИ

олдійно-лікеровъ буритъ-лікеровъ

масу до запусканія помостовъ

власного выробу, пайлішного рода

лікеръ до помостовъ,

лакеръ до школьніхъ таблицъ

найдобрийши

лакеы повозовий правдивъ

англійскъ зъ фабрикъ Wilkinson, Peu-

wood and Clark въ Лондонѣ,

всякого рода лакеры до роботъ вну-
трѣшнихъ, деревя, желѣзъ

и шкіръ.

Краски сухі всяки роды:

анілиновъ,
до крашенія ієцъ
матерій

"друкарскій", бронзы (золотый по-
рошокъ, золото въ аркушахъ,
ростинъ въ пльниѣ, для переплетниковъ,
тушовъ, акварелевъ въ гуничкахъ

и лѣсочкахъ, акварелевъ вхій въ трубочкахъ
и мушляхъ,

до мальванія порцелянъ,
олдійнъ въ трубочкахъ до роботъ

артистичныхъ.

Средства до ретушованія, олдійки и
вернисы для роботъ артистичныхъ,
пензлъ, мальлярскій полотна, палеты,
сталиги и всяки приборы до ма-
льванія и рисованія.

АРТИКУЛЫ ДЛЯ ФОЛЬВАРКОВЪ:

Смаровило до жѣлезныхъ осей,
олива до машинъ,
теръ газовъ,

цементъ и гіпсъ,
кітъ, асфальтъ,
антимеруліонъ,
карболовый квасъ и другіе средства

десипекцій.

При замовленіи
спеціально gratis

справа

справа

справа

справа

справа

справа

ВЕЛИКА